

භික්ෂුන් වහන්සේට මුදල කැපද?

සුජ්‍ය පණ්ඩිත
වරකාගොඩ සීලරතන සවාමිපාදයන්
වහන්සේ විසිනි.

බර්ම දනය පිණිසයි

කොළඹ
ශාසන සංරක්ෂක බෝධි මණ්ඩලයෙන්
ප්‍රකාශිතයි.

නිවේදනයකි මේ

මෙකල හික්කුන්වහන්සේ අතර දියුණුවේගත යන මිළ-මුදල් පරිහරනය ශාසනයට හිතවත් සංසරත්තයේ වටිනාකම දන්නා සැදැහැවත් බෞද්ධයන්ගේ මහත් චිත්ත සන්තාපයට හේතුවී තිබේ. ආගම ධර්මය ගැන වැඩි දැනීමක් නැති හික්කුන් වහන්සේලා කියන කොයි දේ ගැනත් සැලකිල්ලක් දක්වන ආධුනක ජනතාව කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් මේ ප්‍රශ්නය ගැන පොත් පිංවක් ලියවා ලක්ෂ ගණනින් රටේ ප්‍රසිද්ධ කර හරින්නට යයි බුදුසසුන පාඨක හවතුන්ගෙන් අපට ලැබී තිබෙන ඉල්ලීම කල්පනාවට ගෙන මේ පොත් පිංව ප්‍රසිද්ධ කරන ලදි. මේ පොත මුද්‍රනය කරවා නොමිලයේ බෙදා හරින්නට කැමති තවත් සැදැහැවත්තු වෙත් නම් අපට දන්වූ විට ඊට අවකාශ ලබා ගත හැක.

මීට

ශාසන සංරක්ෂක බෞද්ධ මණ්ඩලය

16 ඩික්මන් පටුමග,

කොළඹ 5.

2508 පොසොන් පුර හෝ දින,

24.6.64

2 වන මුද්‍රණය 26-05-2000

ප්‍රාර්ථනය

චැට්ගන යන සසුන (විශේෂයෙන් ප්‍රතිපත්ති ශාසනය) නගා සිටුවීමේ ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙලක් වශයෙන් අතිපූජනීය රාජකීය පණ්ඩිත කඩවැද්දුවේ ශ්‍රී ජින වංශාභිධාන මහෝපාධ්‍ය මාහිමිපාණන් වහන්සේ විසින් පිහිටුවා වදල ශ්‍රී කලාණි යොගාග්‍රම සංස්ථාවට පනස් වෙනි වස ලැබීම නිමිති වකාට ධර්ම දාන වශයෙන් නොමිලයේ බෙදා දීම සඳහා උතුරුගමුවේ සිරි විමලජෝති ස්වාමීන් වහන්සේගේ උපදෙස් පරිදි පත්තිපිටිය, කොට්ටාව, කුලසෙවන පාරේ නොමිමර 704/2 දරණ නිවසෙහි පදිංචි විජිත පරණමාන සහ කුමුදිනි පරණමාන දෙපල සහ දරු දෙදෙනා විසින් මෙම දෙවන මුද්‍රණය කරවන ලදි.

ශ්‍රී ආර්යවිලාස වංශාලංකාර

සද්ධර්ම වාග්දේවරාවායී:

පටිපත්තිසෝභන ගණපාමොකඛාවායීය
යන ගෞරව නාම ධාරී රාජකීය පණ්ඩිත
කඩවැද්දුවේ ශ්‍රී ජිනාචංශාභිධාන මහෝපාධ්‍යය
මාහිමිපාණන් වහන්සේට බුදුබව ලැබේවා.
දීර්ඝායුෂ ලැබේවා.

ශ්‍රී ලංකා විප්ලවය
මහජන
හික්ෂුණ වහන්සේට
මුදල් කැප ද?

භාමුදුරුවරුන්ට සල්ලි හොඳ නෑ කියන්නේ කවුද? මහාචාර්ය පඤ්ඤාකිත්ති හිමියෝ අයත් යන මේ වැකිය 1964 ජනවාරි 31 දින පළවු ජනතා පත්‍රයෙහි ලොකු අකුරෙන් වැටී තිබේ. මේ සථවිරයන් වහන්සේ වනාහි විද්‍යාල-කාර පිරිවෙණෙහි කලකට පෙර සම්භාවනීය මහ තෙරනමක් ලෙස පිළිගැනීමක් තිබුන පණ්ඩිත හික්ෂුණමක් බව රට දන්නා බැවින් මෙබදු උගතෙක් විසින් කරන ලද කථාවක් නිරුක්තරව යටපත්-වන්නට හැරීම සසුන් විපතකි. එබැවින් මේ කථාව බුඩ වචනය හා ගැලපෙන්නක් දැයි විමසා බැලීම බොඩයින්නේ යුතුකම ය.

හික්ෂු ජිවිතයෙහි දැනුම් දිවිපෙවන වතුපාරිසුඩ ශිලයෙහි දෙවෙනි ශිලස්කන්ධයෙහි විස්තර වෙයි. යම් හික්ෂුවකට එහි විස්තර වන ලෙස පිරිසිදුව ශිලය නො රැකිය හැකි නම් අධාර්මික ජිවිතාව පැවැත්වීමට වඩා ගෙර්කපන කැත්තෙන් බඩ පලා දුම්ම හොඳයයි බුදුරජුන් වදාළේය. අකැප මුදලින් තෙල් යොද දල්වූ පහණින් එලිය බැලීම, අකැප මුදලින් දුමුළු ඒදණ්ඩ උඩින් යාම ඒම, අකැප මුදලින් ගෙන වැළඳු අඹ ගෙඩියේ ඇටයෙන් හටගත් අඹගහේ සෙවන ලැබීම වැනි දේ පවා සිල්වත් හික්ෂුන් වහන්සේට අකැප බව විනය නියමය වේ.

(2)

වාග්විඥප්තිය නිසා ලැබුන කිරිබත් ආහාරය බඩරුදවේදීන් අකැපය යි ඉවත දමන්නට සැරියුත් හිමියෝ මුගලන් හිමියන්ට නියම කළ සැටි බණ දහම් උගත් හිමියෝ ද දනිති. හික්ෂු ජීවිතය කොතරම් දුරට පවිත්‍ර විය යුතු ද, දහමේ විය යුතු දැයි මෙසේ නොයෙක් ආකාරයෙන් හෙලිදරව් කර තිබියදී අද ඉන්නා හික්ෂුන්ට මුදල් නැතුව මහණ කම කරන්ට බැරිය කීමේ හේතුව කුමක් දැයි බෞද්ධ මහජනයා විමසා බැලිය යුතුයි.

හික්ෂුන්වහන්සේ නමකගේ වුවමනාවක් වුවිට දන්වන්නට යයි කැප වී පැවරී ඉන්නා දයකයෙකුට ඒ වුවමනාව දන්වූ කල එය සපයා ගැනීමට දෙන ලද මුදලක් වේ නම් එය කැප මුදලකි. තවත් කැපකරුවෙක් ලවා ඒ මුදලින් වුවමනාව ඉටුකර ගැනීමත් එය ඉටු නොවී නම් ඒ බව මුදල දුන් දයකයාට දන්වීමත් හික්ෂුන්ට ඇති බුඛනියමය වේ. ඒ මුදල පෙට්ටි ලාවිවුවල ද තබාගෙන තමාට මනාප ලෙස වියදම් කිරීම අකැප මුදල් පරිහරනයයි. බණක් කියා-පොතපත උගන්වා ඊට තූග්ගක් වශයෙන් යමක් ලැබීම ද අලගද්දපයඝාප්තියට අයිති වේ. නයා වලිගයෙන් ඇල්ලූ කල සිදුවෙන විපතට සමාන විපතක් එයින් ද සිදුවේ. ධර්ම පුජා වශයෙන් ලබන දෙයක් වේ නම් එය ද ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාවෙන්

පිළිනොගෙන අද බොහෝ හික්ෂුන් කරන සිරිතට ඒ පිරිකර විකුණා මුදල් කරවා ගෙන ඒ මුදල් රැස් කිරීමට විනය ධර්මයෙහි අවකාශයක් නැත. හික්ෂුන්ට අකැප වශයෙන් ලැබුන මුදලක් වේ නම් එය බැහැර කොට ඇවැත් දෙසා සුඛවිය යුතු බව බුද්ධිනියමය වේ. ඊට නිසිහිපවිතියයි කියති. ඒ මුදල් ඇතිනාක් ඔහු අලප්පි බවට ද දුශ්ශීල බවට ද පැමිණේ.

මිළ මුදල් සැපයීම සහ පරිහරනය මේ කාලයේ නොකොට නොහැකි දෙයකැයි ද මිළ මුදල් නැතිව මේ කල මහණකම් නොකළ හැකියයි ද බොහෝ හික්ෂුන් කරන ප්‍රකාශයන් ආගම නොදත් බෞද්ධයන් විසින් ද නිවරද යයි පිළිගන්නා තරමට අද කරුණු සැලසී තිබේ. මහණකම නොකළ හැක්කේ මිළ මුදල් නැතුව නොව මුදල් ඇතුව ය. ජාත රූප රජත ශික්ෂා පදය පමන තද කොට පණවා වදළ අනික් ශික්ෂා පදයක් ඇද්දැයි පඤ්ඤාකිත්ති හිමියන්ගෙන් ඇසිය යුතුය. ශික්ෂා පද සියල්ලම පණවන ලද්දේ කය වචන දෙක පිළිබඳවය. එහෙත් ජාත රූප රජත ශික්ෂා පදය කයින් පිළිගැනීම, වචනයෙන් පිළිගැනීම, සිතින් ඉවසීම යයි කය වචන සිත යන තිදෙරම ගැන පනවා වදළ ශික්ෂා පදයකි-ඇවැත්වන්නේ එලවා තබන ලද රන් රිදි මසු කහවනු කයින් හෝ වචනයෙන් ප්‍රතික්ෂේප නො කිරීම නිසා විනයක්‍රමයෙන් කාය-වාක් දෙදොරෙහි අකිරිය සමුච්චානයෙන් වුවද සුත්‍රාන්ත ක්‍රමයෙන් ගත් කල මනො ද්වාරයෙන් ද සිදුවන වරදකි. කායෙත

පටිග්ගහනං, උග්ගහනං, වාචාය පටිග්ගාභාසනං
 උග්ගාභාසනං මනසා පටිග්ගහනං සාදියනං ය
 ටිකායෙහි කියන ලද්දේ එහෙයිනි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් මෙය මෙතරම්
 දඩි කොට පණවන ලද්දේ මිළ මුදල් සැපයීම,
 පිළිගැනීම, දැරීම පමණක් නොව සිතින් ඉවසීම
 වත් කරන්නෙකුට මහණකම හරිහැටි නො කළ
 හැකි හෙයිනි. ශාසනික මහණකම නොව බාහිර
 පැවිද්ද පවා මිළ මුදල් පරිහරණයෙන් තොරය.
 මිළ මුදල් පරිහරනය කරන්නෙක් ප්‍රවූජ්‍යා
 සංඛ්‍යාවෙහි ඇතුළත් නොවේ. ගිහි දශශීල සාමණේර
 දශශීලයන්ටද මේ ශික්ෂා පදය අයත්ය.
 සාමණේරනමක් මුදල් පිළිගතහොත් පරිහරනය
 පටන්ගතහොත් ඒ නමගේ අතික් ශික්ෂා පද ද
 බිඳී යති. උභතොශුචියෙන් ලබන ලද උසස් ශීලයක්
 වූ බැවිනි. මුදල් පරිහරනය සම්බන්ධයෙන් නම්
 තුන්කල් දත් බුදුරජුන් විසින් "ජාත රූප රජත
 පටිග්ගහනා චෙරමණ" යන ශික්ෂාපදයක් කුමට
 ඇතුළත් කරන ලද්දේ දැයි සාමාන්‍ය මොලයකට
 වුවත් වැටහි යා යුතුය. මිළ මුදල් පරිහරනය
 කරන ශ්‍රමණතෙම ශාසනික භික්ෂුවක් තබා
 නාපසයෙකුවත් නොවන බව බෞද්ධයින් දනගත
 යුතුය. බාහිර තවුසන් පවා මිළ මුදල් පරිහරනයෙන්
 වෙන් විය යුතුය.

සාමඤ්ඤඵල, ධම්මදයාද, ආකධබ්බියා, චූලගත්ථී පදෙපමාදි සූත්‍ර දේශනාවන්හි සඳහන් මහණ පිළිවෙතක් අද බොහෝ මහණුන්ගේ පැවැත්මත් භාත්පසින් වෙනස් ය. මෙය ප්‍රගතියයි ද කාලයට ඔබ්බෙන් පිළියෙල විය යුතු යයි ද සමහරු කියති. ශාසනයෙහි එකම ගතියක් මිස ප්‍රගතියක් නැත. ශාසනයට ඔබ්බෙන් මිස කාලයට ඔබ්බෙන් කළ යුතු මහණ කමක් බුද්ධ දේශනාවේ නැත. නිවන් යන මාගීය එකක්ම මිස දෙකක් නැත. එකම ප්‍රතිපත්තියක් මිස ප්‍රතිපද දෙකක් නැත. එකම ආයතී මාගීයක් මිස ආයතී මාගී දෙකක් නැත. එකම නිවනක් මිස දෙතිවනක් නැත. ඒ හෙයින් මහණකම නබා බෞද්ධකමක්වත් කාලයට හරියනසේ වෙනස් නොකළ හැකි බව ශාසනොදයකාමී පින්වත් බෞද්ධයින් විසින් තරයේ සිතාගත යුතුය.

කලකට පෙර පාණදුරේ වළපොල ශ්‍රී සධම්මාදය පිරිවෙනාධිපති අති ගරු කොදගොඩ උපසේනාභිධාන අධිකරණ නායක සච්චිර පාදයන් වහන්සේ විසින් පළකරන ලද මතු සඳහන් ධර්මවිනිශ්චය මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව හැමදෙනා විසින් ම සිත් වලට ගත යුතුය. ඒ මෙසේය:- ගෞර බිරම් සසර දුක් ගෙවා නිවන් සුව අත්පත් කර ගන්නා අවියෙන් ගිහිකම් රස හැර බුදු සසුන් වැද මහණ දම් රක්තා ථෙරමජ්ඣිම නවක සාමණේර යන සකල පැවිදි තැන්ගේ මහණුවම් යෙහෙත් මුදුන් පත් කර ගැනීම නිවන් සුව අත්පත් කර ගැනීමට මුල් හේතුවයි. මහණකමේ මුල් කොටස සීල සම්පත්ති යයි.

(6)

මැද කොටස සමාධි සම්පත්ති යයි. අග කොටස ප්‍රඥ සම්පත්ති යයි. එයින් සීල සම්පත්තිය නොලබා සමාධි සම්පත්ති ප්‍රඥ සම්පත්තීන් කිසිසේත් ලැබිය හැකි නොවේ. එ හෙයින් ප්‍රාතිමොක්ෂ සංචර ශීල - ඉන්ද්‍රිය සංචර ශීල - ආජීව පාරිශුද්ධි ශීල - ප්‍රත්‍යය සන්තිශ්‍රිත ශීල යන වතු පාරිශුද්ධි ශීලය සිය දිවි මෙන් ද, එකැසක් ඇත්තෙකු ඒ ඇස රක්තාක් මෙන් ද - එක් පිය පුතෙකු ඇති මවක් ඒ පුතු රක්තාක් මෙන් ද - ආදරයෙන් රැක්ක යුතුය. එසේ ඒ සතර සංචර ශීලය රකිනු කැමති පැවිද්දන් විසින් ශ්‍රමණොපක්ලෙශයන් කෙරෙන් වෙසෙසින් වෙන් විය යුතුය - ශ්‍රමණොපක්ලෙශයෝ නම්:-

“රාග දෙස පරිකිට්ඨා-එකෙ සමණ බ්‍රාහ්මණා
අවිජ්ජානිවුතා පොසා-පිය රූපාහි තන්දිනො
සුරං පිටන්ති මෙරයං-පතිසෙටන්ති මෙටුතං
රජනං ජාතරූපඤ්ච-සාදියන්ති අවිද්දසු.

මිච්ඡා ජ්වෙන ජීවන්ති-එකෙ සමණ බ්‍රාහ්මණො
එතෙ උපක්කිලෙසා වුත්තා-මුනිනාදිව්ව බන්ධුතා”
(අඩගුත්තර නිකාය)

රාග වෙෂයෙන් විශෙෂයෙන් කිළිටු වූ - අවිද්‍යාවෙන් වැසීගියා වූ - ප්‍රිය සවභාව ඇත්තා වූ රූපාදී ආරම්භණයන් සතුටින් පිළිගන්නා වූ -ගුණහීන, පුරුෂ වූ - නොහොත් ආත්ම පෝෂණය කරන්නා වූ - ඇතුම් මහණ බමුණෝ-

(7)

රහමෙර පානය කෙරෙත් ද මෙවුන්දම් සේවනය
කෙරෙත් ද - රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගනිද් ද -
අනෙසන කුල දුසන කුහන ලපනාදී මිථ්‍යා
ආජීවයෙන් ජීවත් වෙද්ද - මෙකි චතුර්විධ දුශ්චරිතයෝ
ශ්‍රමණ ගුණය කිළිටි කරණ උපක්ලෙශයෝ යයි
ආදිවිච්ච බන්ධු නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින්
වදාරණ ලදහ.

(1) මත්පැන් පානය කිරීම.

(2) මෙඳුන සේවනය.

(3) රන් - රිදී - මිළ - මුදල් පිළිගැනීම.

(4) මිථ්‍යා ආජීවයෙන් ජීවත් වීම.

යන මේ කරුණු සතර ශ්‍රමණයන්ගේ ගුණ දුෂ්‍ය
කරණ උපක්ලෙෂයන් බව බුදුන් විසින් ම වදළ
හෙයින් මේ චතුර්විධ දුශ්චරිතයන් මහා සාවද්‍ය යයි
පිළිගත යුතු ම ය. රන් - රිදී - මිළ - මුදල් භාර
ගැනම ගනුදෙනු කිරීම ශ්‍රමණයන්ට කැප නම්
මත්පැන් පානය කිරීම, මෙඳුන සේවනය මිථ්‍යා
ජීවය යන දුශ්චරිතත් කැප වෙති.

තවත් මේ ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මණ්ඩුළු
නම් ගම් මුදලියෙකුට වදාරණ ලද දේශනා ක්‍රමයක්
මෙසේය:-

‘නහි ගාමණී කප්පති සමණානං සක්‍ය පුත්තියානං ජාත
රූප රජනං, නසාදියන්ති සමණා සක්‍ය පුත්තියා
ජාතරූප රජනං,

නික්බිත්ත මණි සුවණ්ණා සමණා සත්ත පුත්තිසා
අපෙත ජාත රූප රජතා.

එමිඛා ගම් මුදලිය:- ශ්‍රමණ ශාක්‍ය පුත්‍රයන්ට
රන් - රිදි - මිළ - මුදල් කැප නොවන්නේ ය.
(එහෙයින් ම) ශ්‍රමණ ශාක්‍ය පුත්‍රයෝ රන් - රිදි -
මිළ - මුදල් නො ඉවසත්. පිළිනොගනිත්. ශ්‍රමණ
ශාක්‍ය පුත්‍රයෝ බහා තබන ලද හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප
කරණ ලද මිණි රුවන් ඇත්තෝ ය. රන් - රිදි -
මිළ - මුදල් ගනුදෙනු ආදියෙන් පහ වූවෝය.

“යස්ස බො ගාමණී ජාත රූප රජතං
කප්පති-පඤ්චපි තස්ස කාමගුණා කප්පති.”

එමිඛා ගම් මුදලිය, යම් ශ්‍රමණයෙකුට රන් -
රිදි - මිළ - මුදල් කැප වේ නම් ඔහුට රූප, සද්ද,
ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ-යන ස්ත්‍රී පඤ්ච කාමයෝ
ද කැප වෙත්. ‘යස්ස පඤ්ච කාමගුණා කප්පන්ති
එකංසෙන ගාමණී ධාරෙය්‍යාසි අස්සමණධම්මො
අසක්‍ය පුත්තිස ධම්මොති.’ ගම් මුදලිය, යම්
මහණෙකුට පස්කම් රස කැප වෙත් නම් එය
ඒකාන්තයෙන් ම අශ්‍රමණ සචභාවක අශාක්‍ය පුත්‍ර
සචභාවයක් යයි දනගනුව.

“අපි වාහං ගාමණී එවං වදමි. තිණං
තිණත්ථිකෙන පරියෙසිතබ්බං: සකටං සකටත්ථිකෙන
පරියෙසිතබ්බො නත්ථෙවාහං ගාමණී කෙතථී පරියායෙන
ජාත රූප රජතං සාදිතබ්බං පරියෙසිතබ්බන්ති වදමි”ත.

ගම් මුදලිය මම නැවත මෙබඳු කරුණක් කියමි.
(එනම්):-

යම් ආවාසයක කුටියක වසන කල එය වැස්සෙන්
තෙමී යන කල සෙවෙලි කර ගැනීමට තණ පිදුරු
පොල් අතු පතුරු උළු ආදිය උවමනා කරණ පැවිදි
තැන් විසින් ඒ තණ ආදිය සොයා ගත යුතුය.
එසේම පරාල යටලි ආදිය පිණිස ද ව සොයා ගත
යුතුය. ඒවා ගෙන්වා ගැනීමට ගැළක් උවමනා
නම් එය සොයා ගත යුතුය. ඒ වැඩ කරවා
ගැනීමට පුරුෂයෙක් සොයා ගත යුතුය. ගම් මුදලිය!
මම කිසිම ආකාරයකින් නොහොත් කිසිම
කාරණයක් හේතු කොට ගෙන මතණන් විසින්
රත් - රිදි - මිල - මුදල ඉටිය යතුයයි සෙවිය
යුතු යයි නො කියමි.” හික්ෂුන් වසන සහ සතු වූ
හෝ ගණ සතු වූ හෝ ආවාස විහාර ඡන්තාසර,
සක්මන් මළු, කෙසකිළි-වැසිකිළි ආදිය තෙමීමෙන්
කැඩී - බිදී යන කල ඒවා සෙවෙලි කර ගැනීමට
ච්චමනා කරණ තණ කොළ පිදුරු ආදිය හා ලි
දවු ද, ඒවා ගෙණ යාමට ගැල් ද, කම්න්න කරවා
ගැනීමට පුරුෂයන් ද සොයා ගැනීම නිදෙස් බවත්
ඒ ගැන අකැප වූ මල - මුදල් කිසිම ආකාරයකින්
නොහොත් ඒ කිසිවක් හේතුකොට ගෙන නො සෙවිය
යුතු බවත් මේ ගාමණී සුත්‍ර දේශනාවෙන් ප්‍රකාශ
කළ සේක. මේ ගැන සාරත්ථ දිපති විනය
ටිකාවෙහි:-

“නත්ථෙවාහං කෙනවි පරියායෙනාති-ජාන
රූප රජනං පනාහං කෙනවිපි කාරණෙන-
පරියෙසිතබ්බන්ති න වදමි.”

කිසිම කරුණක් හේතු කොට ගෙන රන් - රිදි - මිළ - මුදල් මහණුන් විසින් සෙවිය යුතු යයි මම නොකියමි යි-දන් වූ හෙයින් අසවල් කරුණ හේතු කොට ගෙන මහණුන් විසින් මිළ - මුදල් සෙවිය යුතු යයි මෙකල වසන කිසිම පඩුවෙක් ඒ හේතු පෙන්වීමට සමත් නොවේ.

එසේද වුවත් ගෞතම බුද්ධ ශාසනයාගේ ඉකුත් වූ වම් 2471 කාලයෙන් මේ කාලයෙහි ලඬකා, බුරුම, සියම් ආදී රටවල වසන සියලු පැවිද්දෝ ලක්ෂයක් වෙන්නම් ඔවුනතුරෙන් රන් - රිදි - මිළ - මුදල් සෙවීම පිළිගැනීම ගණුදෙනු කිරීම ආදියෙන් තොර වූ පැවිද්දන් දහසක් තෝරා ගැනීම ඉතා අපහසු යයි කීම මුසවා වශයෙන් පිළිගත යුතු නොවේ.

තවද යට දැක්වූ වතුර්විධ ශ්‍රමණොපක්ලේශයන් අතුරෙන් රන් - රිදි - මිළ - මුදල් ඉවසීම හා මිථ්‍යාච්චය අනිකුත් උපක්ලේශයන්ට වඩා විසම වූ අනිකුත් සියලුම ශ්‍රමණොපක්ලේශයන්ට නිදනවූ මහාපරාධ දුශ්චරිත වයකි. මත්පැන් පානයෙන් පැවිද්දන්ට “පවිත” නම් වරදක් වේ. මෙවූනගෙන් පරිච්චේ. රුපියා පටිග්ගතණයෙන් හා මිථ්‍යා ආජිවයෙන් පරිච් සඟ වෙසෙස් තුලැසි පවිති පාටි දෙසනිය දුකුලා යන ඇවැත් ඒ ඒ ක්‍රියා වශයෙන් වෙති. මෙයින් සිදුවන දෙස් අනන්තයි. අවිද්‍යා-භව තෘෂ්ණා යන දෙක සියලු සසර දුකට හේතු වන්නාක් මෙන් සියලු මහණුන් වැනසී යාමට මිළ-මුදල් පිළිගැනීම හා මිථ්‍යා ආජිවයන් හේතු වෙත.

උපසපන් නමක් පරිච්ඡි සහ වෙසෙස් ආදී වරදකට පත්ව පසුව සාමණේරව සගමොක් සුව ලබා ගත හැක්කේ වේ. යම් උපසපන් නමක් මිල - මුදල් සොයා තම සතු කොට තබා සාමණේර වුවත් ඒ මුදල් හිමිකම ඇතිනාක් සග මොක් සුව නොලබයි. මිල - මුදල්, කෙත්වත්, ගම් බිම් ආදිය සපයා තම සතු කොට තබා මරණාසන්න කාලයෙහි සාමණේරව මැරෙන පැවිද්දන්ට ද සුව ලැබෙන හැටියක් බුද්ධාගමෙන් සොයාගත නොහැකිමය. තමන් සපයා ගත් මිල -මුදල් වියදම් කොට සාදවා ගත් ආවාසයක මිය යන්නාවූ ද, එසේම මිල - මුදල් දී ගන්නා ලද පාසිවුරු ආදී කොයිම පිරිසක් වත් පාවිච්චි කරණ කල හෝ යටත් පිරිසයින් මිල -මුදල් වියදම් කොට බෙහෙත් කරවා ගන්නා කල හෝ මිය යන්නාවූ ද පැවිද්දන්ටත් සුවයක් නොලැබේ.

මවු-පිය සහෝදරාදීන්ගෙන් වත් මිල-මුදල් ඉල්වා ගැනීම වරදම ය. සහසතු, ගණසතු, තම සතු කොස්, පොල්, අල, බතල,වී, හාල්, රෙදි-පිළි, පා සිවුරු, පොත්-පත් ආදි මොනම දෙයක්වත් විකිණීමෙන් හෝ වෙදකම්, නැකැත් යොදා දීමෙන් හෝ ශිල්ප-ශාස්ත්‍රයාදිය උගැන්වීමෙන් හෝ බණ කීමෙන් හෝ මිල-මුදල් සපයා ගැනීම පැවිද්දන් විසින් නොකොට යුතුවූ ම දුශ්චරිතයකි. මෙකල බොහෝ පැවිද්දෝ සිය මවු පියන් සතු වස්තුවෙන් දයාද කොටස් ලබාගනිති. හේ ද බලවත් වරදකි. සිය සතු සියලු වස්තූන් හැර පසුන් ගතවූන්ට මවු-පියන්ගේ දයාදයක් කිනම් නීතියකින් අයිති වේද?

මේ අපරාධ ක්‍රියාවේ නූත් මහණ ධර්ම වනයා ගන්නෝ බොහෝය.

මෙකල බුදු සමය අදහන බොහෝ පැවිද්දෝ එක්ව තෙරුවන් නෘත්‍යාවයවයක් මෙන් ඉදිරියට පා නොයෙකුත් උපායෙන් මිල-මුදල් සපයා ඉණ බඩ වඩා ගැනීමට ප්‍රයත්න කෙරෙති. දගුබක්, පිළිම ගෙයක්, බෝගෙයක්, පොත් ගෙයක්, තනා ගත් අය එහි සම්මාදම් පෙට්ටියක් තබති. කාසි පෙට්ටි තොරක්නා බුදු පිළිමයක් මෙලකු සොයාගැනීම අපහසු ය. මල් වට්ටි, බුලත් වට්ටි, තවත් නොයෙකුත් රැඩා රොඩු වෙන්දේසි නොකරණ බණ පලක් සොයා ගැනීම ද අපහසුය. අහෝ පිරිසිදු බුදු සසුන නින්දිත ලාමක අගෞරව සංඛ්‍යාත නරකාවාට යෙහි හෙළති. සැඩොලුන් අතට පත් සක්විති රජුන්ගේ මහඟු ඔවුන්ත බලුමස් පුරවාලීමට භාජනයක් කර ගන්නාක් මෙන් බුඩාදී උත්තමයන් විසින් සසර දුකින් එතර වීම පිණිස සම්පාදනය කොට පස්වාදහසක් පවත්නාසේ ස්ථිරව තබන ලද්දවූ අති පරිශුඬ ශෛශ්‍යතර ශාසන ධර්ම අසුවියෙහි වැටී දහලන අනුවණයන් විසින් ලාමක සථානයෙහි දමා වෙසෙසින් කිළිටි කිරීම අහෝ මහාපරාධයකි.

මෙකල ශ්‍රමණයන් අතර පවත්නා ඒ මේ බලවත් අනාවාර දුශ්චරිත විපත්තියෙහි ආදීනව කල්පනා කරන අප තුළු උපදනා බලවත් සංවේගය දරාගත නොහැකි බැවින් අප විසින් ප්‍රකාශ කරණු ලබන කරුණු ගැන බොහෝ ගිහි පැවිදි පින්වත්හු

අප කෙරෙහි නො ඉවසීමට පත්වෙත්යයි හැඟීමට ද අවකාශ ඇත්තේ ය. එසේ ද වුවත් මේ අපගේ කීමෙහි සත්‍යාසත්‍යතාව ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් විමසන්වා!

මෙලක්දිවැ තුන්තිකායේම දැන් වසන සථවිර මධ්‍යම නවක සාමණේර යන සියලුම පින්වත්හු සමාක්දෘෂ්ටියෙහි පිහිටා ප්‍රඥප්ති ව්‍යති ක්‍රමනයෙහි ආදිනව මනා සිහි නුවණින් සලකා බලා දුකසේ ලත් සපුන් පැවිදිකමින් ලැබිය යුතු පිහිට ලබාගැනීමට ශ්‍රද්ධා වියඹී හිරි ඔතප්, සමෘති, ප්‍රඥදි, කුසල ධර්මයන් තම තමන් කෙරෙහි උපදවා ගැනීමෙන් වෙසෙසින්ම රන්-රිදි-මුදල් සොයා ලබා ගනුදෙනු කිරීම් ආදියෙන් තොරවැ ශීලශුඬියෙහි පිහිටා සසර දුකින් එතරව නිවන් පුර වදනට සහනයෙන් උත්සාහ කෙරෙත්වා.

“න බ්වා” හං හික්බවෙ කෙනටි පරියායෙන ජාත රූප රජතං සාදිතබ්බං පරියෙසිතබ්බංති වදම්” යන බුද්ධ චචනය විනය පොතෙන් අස්කරනතුරු අරවිදියෙන් මේ විදියෙන් මුදල් පරිහරනය කරන්ට ඉඩ තිබේය යන අලජ්ජි පාක්ෂිකයින්ගේ කථාව බෞද්ධ ජනයා විසින් භාර නොගත යුතු ය. “මහණෙනි, කිසිම ආකාරයකින් රන්-රිදි, මසු-කහවණු ආදිය සොයන්නට වත් පිළිගන්නටවත් මම නොපට නොකියමි” යනු මේ වැකියේ අදහස ය-බුද්ධ චචනය මෙ තරම් පිරිසිදු ලෙස-පෙන්නුම් කර දී තිබියදි අර තෙරුන් කීවාය, මේ තෙරුන් කීවාය, අර තෙරුන් මේ තෙරුන් අරදේ කොට, මේ දේ කොට

මුදල් පිළිගන්නාය කීමෙන් වත්-ආර රජුන් මේ රජුන්
 සිලා ලිපිවල යම් යම් දේ ලියවා තිබේ යයි කීමෙන්
 වත් බුඩ වචනයට විරුඩව යම් පැවිද්දෙක් හික්මුන්ට
 මුදල් පරිහරනය නිවැරදිය කියන්නේ නම් ඒ ජින
 වක්‍රයට පහර දීමක් බව ශාසනමාමක බෞඩ්දිත්
 විසින් සැක හැර දත යුතුය.

සෞඛ්‍ය සේවා මධ්‍යම කොටස
 මහරගම.